

kelleke tünnistajat es olle abbis, sis olli kohtul kül rásse ðigust mōista. Ent wimate üttel kohtoher: Leppige, latse, ärra. Sinna, noormees, mássa 4 wakfa ärra, nink finna, wöllanöudja, jätta 4 mahha nink ja 4 waktaga rahhu. Noormees olli seddamaid walmis se päle lempa, ent töme es mōista se päle middake koste, enge vigas wäga rassédaste nink last pääd lonti rünnu päle, ni kui olles täl suurt föame kurbust fännatada. Sis üttel kohtoher talle äktselt: Olle reemsa, sõbber, sa saat omma 8 wakfa küt tärwweste kätte; seit ma tünne sinno wölglaše näust nink sõnnust, et ta ni rutto walmis olli omma wölgä pole wöllaga tassuda, ärra, et ta sinno wöllanöudmäst tijap ðige ollewat. Noormees es pässe kohhegi, tünist häunga omma südi ülles, mas omma essa wölla ilmawastapandmata ärta nink üttel kohtoherra vasta: Ausa hérra tarkus lät ommete minno tarkusest mōda!

Mōista ärra, Inggeja, et pettus vettap, ðigus ðgwendap, nink et warga kawwalus ei jō'wva kohtomōistja tarkuse eest saista.

Welle arm.

Kui minnewal ajastajal nekrutid wöeti, tussi üts waene fullanepois, Märt nimmi, oppetaja mannu nönuwo pällema, kas täl peas lubba antama, omma fössaramehhe Jürri eest sõtta minna. Temma kit hennel sudda kurbusest pallawat nink sedda ei joudwat nätta, kuis fössar ööd nink päiva omma meest taggaiksep nink omma wäiko immewa latsega ütsinda pärrajäp. Minnust ei olle kelleke asja, üttel Märt, ent Jürri om naise toitja nink latse üllesviddaja, kuis sis temma peap ilma päle minnema nink ommatid mahhajätma, nink minna pea koddö jäma laiskust piddama nink wällatusi teggema. Oppetaja manuüts tedda ligutetu föamega, et wäemehhe ammet

meest nō'rwap, ke surmale jō'rwap filmi nätta nink et Jummal esfi hénnele sāratfid föamehhi wäljawallitsev, kea sedda rassfedat ammetit jöudwa tallitada. Märt koste, et täl koste weel selgeste melen om, kuis ristiinmëmine peap ellama nink foolma, nink et ta ilmikuist asjast middake hénnele parrembat ei himmusta, kui sedda armo, et täl lubba saas, fössaramehhe eest sõtta minna. Kui oppetaja näggi, et Märt sedda asja mitte kerje melega ette es wöita, enge kui Jummala waimust juhharetu nink kristlikust armust aetu, sis es kela temma henda poolt, enge ð'nnist temma etterwötmäst nink tallit temmale küt neid kirju kätte, mes nekruti käest küssitas, kui ta tahhap töise eest sõtta minna. Kui wällan jut wäljatulli, et Märt tahtse Tartu minna henda nekrutis pakkuma, tulli üts rikka perremehhe poiq, Kaarl nimmi, temma palwele nink pak talle 100 höbberubla, kui ta temma eest läässe. Kül olli se üts hä tüük rahha waesel fullanepoisil! Ent Märt es lasse selle rahha pärast hénnega kõnneldagi nink üttel: Kui ma armust omma fössara nink temma wäiko latse eest sedda rásset teed es wöttas kõndida, rahha ahmuse pärast ma joht es lääss. Nink Märt läts nink es kawwatsegi, et kange külm nink tuist olli, es wässi ärra neid 50 wersta Tarto lina minnen, läts rõemoga nekruti-wästawötmise kommissioni ette nink pällel omma fössarameest wällale. Tedda wöeti säeduse pärra töise eest vasta nink Jürri käänd omma naise nink latse mannu taggasü nink ð'nnist sedda heldet hâteggijat, ke henda esfi ärraand, et temma fössar es saas ommast mehhest nink fössara lats ommast eslast nink üllesviddajast ärralahhutetus.

Töötelikult, Märti armoteggo näütap ülles, et temma aposili Jani sõnnu ei olle ilmasjanda ovnu, ke utlep (1 Jan. 3, 16.): Gest olle me armastamist tundnu, et Kristus omma ello metie